



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. září 2020 v senátu složeném z jeho předsedy Mgr. Matěje Piláta a přísedících Jarmily Strnadové a Daniely Špatenkové,

takto:

Obžalování

mladistvý XXX, narozený XXX, bytem XXX, XXX, adresa pro doručování XXX,

a

mladistvý XXX, narozený XXX, bytem XXX, Pardubice, student,

jsou vinni, že

dne XXX 2020 v době od XXX hodin do XXX hodin využili silné podnapilosti poškozeného XXX, sedícího na lavičce před domem v XXX, kterému z kapsy kalhot a kapsy bundy společně odcizili pánskou hnědou peněženku v hodnotě 200 Kč, v níž byl občanský průkaz číslo XXX v hodnotě 100 Kč, karta XXX, XXX v hodnotě 175 Kč (vše na jméno XXX), platební karta XXX, finanční hotovost 26 745 Kč, dále odcizili otevřenou krabičku cigaret zn. XXX, čímž způsobili poškozenému XXX, narozenému XXX, škodu ve výši 27 220 Kč, následně byli s odcizenými věcmi zadrženi strážníky Městské policie XXX a odcizené věci dobrovolně vydali,

a tohoto jednání se dopustili v době vyhlášeného nouzového stavu na území České republiky usnesením vlády č. 194 ze dne 12. 3. 2020, z důvodu ohrožení zdraví v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru označovaného jako SARS CoV-2,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

tedy

- přisvojili si cizí věc tím, že se jí zmocnili, a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchali na věci, kterou měl jiný při sobě, a čin spáchali za jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek,
- sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřili nepřenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla

čímž spáchal

- provinění krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), d), odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku.
- provinění neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzují se**mladistvý XXX**

podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody ve výměře **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 14 odst. 2 ve spojení s § 17 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému **ukládá** povinnost podrobit se **probačnímu programu** při SKP-CENTRUM o.p.s. se sídlem Pardubice, Jungmannova 2550,

mladistvý XXX

podle § 205 odst. 4 tr. zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody ve výměře **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestního opatření podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **2 (dvou) let**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

Podle § 14 odst. 2 ve spojení s § 17 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže se mladistvému **ukládá** povinnost podrobit se **probačnímu programu** při SKP-CENTRUM o.p.s. se sídlem Pardubice, Jungmannova 2550.

Odůvodnění:

1. Dne 20. 7. 2020 podala státní zástupkyně obžalobu na mladistvé XXX, ve které je vinila ze spáchání skutku uvedeného ve výroku rozsudku, přičemž jim kladla za vinu také odcizení mobilního telefonu, který patřil poškozenému XXX, a který byl u mladistvých nalezen. Soud projednal obžalobu v hlavním líčení konaném dne 9. 9. 2020.

Výrok o vině

2. Obžalovaný XXX odmítl u hlavního líčení vypovídat. V přípravném řízení pak uvedl, že v předmetný den šli společně s obžalovaným XXX do jeho místa bydliště v XXX. Cestou našel mobilní telefon XXX, vzal jej ze země a dal si jej do tašky. Asi 100 metrů od tohoto místa na zemi ležel pán a spal na trávě, rozhodli se mu tedy s obžalovaným XXX pomoci, zvedli jej a posadili jej na lavičku. Ten muž se probudil a nabídl jim, ať se s ním napijí, což učinili. V průběhu toho, co s mužem popíjeli, tak mu vypadla s kapsy peněženka. Z důvodu opilosti pak muž spadl z lavičky, obžalovaný XXX vzal jeho peněženku a šli domů, cestou je zastavila hlídka městské policie.
3. Obžalovaný XXX rovněž odmítl vypovídat u hlavního líčení. V přípravném řízení popsal celou situaci shodně, jako obžalovaný XXX. K peněženke obžalovaný uvedl, že se do ní nedíval, poškozeného neprohledávali ani nešacovali.
4. Oba obžalovaní jsou usvědčováni zejména výpověďmi svědků XXX a XXX, strážníků Městské policie XXX. Ti shodně popsali, že viděli, jak se oba obžalovaní chovali podezřele, rozhodli se tedy celou situaci pozorovat z dálky. Oba svědci viděli, že obžalovaný XXX prohledával kapsy poškozeného a vytáhl z něj předmět, který měl tvar peněženky. Obžalovaný XXX pak stál a rozhlížel se, pravděpodobně proto, aby hlídal, zda někdo nejde. Tento závěr je podpořen skutečností, že když se k obžalovaným přiblížili kolemjdoucí, ti od poškozeného odstoupili. Oba svědci také uvedli, že obžalovaný XXX po vytažení peněženky z kapes poškozeného řekl „mám to“, následně oba obžalovaní odešli pryč, strážníci je tedy zadrželi.
5. Co se týče hodnocení důkazů, zde soud nemá žádný důvod nevěřit výpovědím strážníků, kteří jsou nezaujatí, vypovídali pod hrozbou trestního stíhání v případě křivé výpovědi a na výsledku rozhodnutí nemají žádný zájem. Navíc se jedná o důvěryhodné osoby s ohledem na jejich povolání. Naopak obžalovaní mají motivaci celé své jednání bagatelizovat, aby se tak vyhnuli následkům trestního stíhání. Mladistvý XXX navíc nikterak nevysvětlil, proč vypadlou peněženku vložil do své kapsy, namísto toho, aby ji nechal poškozenému. Z celkového chování obžalovaných je zřejmé, že ti měli v úmyslu poškozeného okrást, také z toho důvodu od něj odstoupili, když se přiblížili kolemjdoucí. Skutečnost, že se tohoto jednání dopustili ve společném úmyslu pak soud dovozuje jednak z jejich celkového jednání, zejména však z toho, že po odcizení peněženky obžalovaný XXX sdělil obžalovanému XXX, že ji „má“ a následně oba opustili místo činu. Toto jednání prokazuje, že oba obžalovaní jednali společně, kdy obžalovaný XXX hlídal okolí a obžalovaný XXX prohledával kapsy poškozeného.
6. Co se týče mobilního telefonu patřícího poškozenému, který byl u obžalovaných nalezen, zde neměl soud dostatek důkazů pro vyvrácení tvrzení obžalovaných. S ohledem na momentální stav

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

poškozeného, který byl silně podnapilý a na celý incident si vůbec nepamatuje, je možné, že mobilní telefon vytratil dříve, než se dostal k lavičce, u které proběhl celý incident. Oba strážníci viděli, jak obžalovaný XXX vyťahoval poškozenému z kapsy pouze jedinou věc, což byla odcizená peněženka. Pokud by skutečně obžalovaný XXX našel tento mobilní telefon 100 metrů od poškozeného, nemohlo by se jednat o provinění krádeže. S ohledem na hodnotu mobilního telefonu pak toto jednání není možné kvalifikovat ani jako provinění zatajení věci, proto bylo odcizení mobilního telefonu vypuštěno z popisu skutku.

Právní hodnocení

7. Provinění krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), d), odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku se dopustí mladistvý, který si присвоjí cizí věc tím, že se ji zmocní, způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, čin spáchá na věci, kterou má jiný na sobě nebo při sobě a spáchá takový čin za stavu ohrožení státu nebo za válečného stavu, za živelní pohromy nebo jiné události vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, veřejný pořádek nebo majetek. V řízení bylo prokázáno, že oba obžalovaní společně odcizili peněženku poškozeného, ve které byla hotovost ve výši 26 745 Kč a další věci, peněženku měl v té době poškozený při sobě.
8. Obžalovaní se žalovaného jednání dopustili v době nouzového stavu, který byl vyhlášen usnesením vlády č. 69 ze dne 12. 3. 2020. Tento nouzový stav je třeba považovat za událost vážně ohrožující život nebo zdraví lidí, kdy v důsledku ohrožení nemocí označované jako SARS CoV-2 došlo k zásadnímu omezení ekonomických aktivit i fungování orgánů státní správy. Jednání obžalovaných se tak vyznačuje mnohem vyšší společenskou závažností, jelikož orgány státní moci, včetně orgánů Policie ČR, měly za úkol bojovat se zhoršující se epidemiologickou situací a jednání obžalovaných jim tak tento úkol mimořádné důležitosti ztěžovalo.
9. Obžalovaní jednali v úmyslu přímém, kdy jejich cílem bylo majetkové obohacení. Tím byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty provinění krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno a), d), odstavec 4 písmeno b) trestního zákoníku.
10. Provinění neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavec 1 trestního zákoníku se dopustí mladiství, který sobě nebo jinému bez souhlasu oprávněného držitele opatří, zpřístupní, přijme nebo přechovává platební prostředek jiného, zejména nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména nebo čísla, elektronické peníze, příkaz k zúčtování, cestovní šek nebo záruční šekovou kartu. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaní se spolu s peněženkou zmocnili také platební karty poškozeného. Obžalovaní jednali minimálně v úmyslu nepřímém, kdy museli být srozuměni s tím, že lidé běžně nosí platební karty právě v peněžence. Tím byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty citovaného provinění.

Uložená opatření

11. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Soud také přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
 12. Soud rovněž přihlédl k tomu, zda uložená opatření mohou vést k vytvoření podmínek pro sociální a duševní rozvoj mladistvého se zřetelem k jím dosaženému stupni rozumového a mravního vývoje, osobním vlastnostem, k rodinné výchově a k prostředí mladistvého, z něhož pochází, i jeho ochrana před škodlivými vlivy a předcházení dalšímu páčání provinění.
 13. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin
- Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestního opatření a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.

14. Obžalovaným polehčuje jejich předchozí vedení řádného života, oba jsou osobami dosud soudně netrestanými. Soud také přihlédl k tomu, že oba obžalovaní dobrovolně započali spolupráci s probační a mediační službou a deklarovali ochotu zapojit se do probačního programu.
15. Přitěžujících okolností soud neshledal, musel však přihlédnout k tomu, že ukládá úhrnné opatření za dva trestné činy.
16. Při zhodnocení polehčujících a přitěžujících okolností a dosavadního života mladistvých dospěl soud k závěru, že postačí uložení trestního opatření odnětí svobody na samé spodní hranici snížené trestní sazby, která činí jeden rok až čtyři roky, tedy ve výměře jednoho roku. Jelikož obžalovaní jsou doposud netrestaní, byl výkon tohoto opatření podmíněně odložen, a to na zkušební dobu dvou let. S ohledem na skutečnost, že oba obžalovaní jsou denními studenty, neměl by jim bránit záznam v rejstříku trestů v budoucím získání zaměstnání, protože pokud povedou řádný život, dojde k zahlázení tohoto odsouzení ještě před předpokládaným ukončením jejich studia. Oběma obžalovaným bylo také uloženo výchovné opatření – probační program, který by měl obžalované vést k řádnému chování v budoucnu. Soud u obžalovaných neshledal podmínky pro mimořádné snížení trestního opatření pod zákonnou trestní sazbu podle § 58 tr. zákoníku, a to zejména s ohledem na absenci plného doznání a snahu obžalovaných celé jednání bagatelizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého, a to i proti jeho vůli, mohou odvolání podat též jeho zákonný zástupce, obhájce a orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

Pardubice 9. září 2020

Mgr. Matěj Pilát v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.